

Amersfoort, Adventkerk

4 september 1988 n.m. | 15<sup>e</sup> zondag na Pinksteren

Schriftlezingen: | 1 Koningen: 17: 17-24 | Lukas 7: 11-17 | SV | OB

---

Orde van dienst:

Orgelspel

Welkom en mededelingen

Intochtslied Psalm 71: 1 en 3

1 'k Betrouw op U, hoor mijn gebeden:  
Dat mij geen schaamt', o Heer',  
In eeuwigheid verneer'.  
Red mij, door Uw gerechtigheden,  
Bevrijd mij, neig Uw oren;  
Verlos mij; wil mij horen.

3 Bevrijd mij van 't geweld des snoden,  
Die 't heilig recht verkracht;  
Wiens trotsheid mij veracht.  
Ik wacht op U, o God der goden,  
Op Wien ik vast vertrouwde,  
Van dat ik 't licht aanschouwde.

Votum:

Onze hulp  
Is in de Naam des Heren  
Die hemel en aarde geschapen heeft  
Die trouw houdt tot in Eeuwigheid  
En die niet laat varen  
De werken van Zijn handen  
Amen

& Groet:

Genade zij u  
En vrede van God de Vader  
van Jezus Christus Zijn zoon  
In de gemeenschap met de Heilige Geest  
Amen

Zingen Psalm 74: 19, 20 en 21

19 Beschouw, herdenk Uw vastgestaafd verbond;  
Laat dat Uw hart tot ons in liefd' ontvonken;  
Het land is vol van duistre moordspelonken,  
Vanwaar 't geweld ons grieft met wond op wond.

20 Dat elk verdrukt' Uw bijstand eens erlang';  
Laat, laat Uw volk niet schaamrood wederkeren;

Maar wil van hen ellend' en nooddruft weren,  
Opdat z' Uw naam verheffen in gezang .

21 Rijs op, o God, rijs op, toon Uw gezag;  
Betwist Uw zaak, wees onze pleitbeslechter,  
't Is meer dan tijd; gedenk, o hoogste Rechter,  
Wat smaad de dwaas U aandoet dag op dag.

## Geloofsbelijdenis

### Zingen Gezang D, Lofzang van Simeon: 1 en 2

1 Zo laat Gij, Heer', Uw knecht,  
Naar 't woord, hem toegezegd,  
Thans henengaan in vrede;  
Nu hij Uw zaligheid,  
Zo lang door hem verbeid,  
Gezien heeft op zijn bed.

2 Een licht, zo groot, zo schoon,  
Gedaald van 's hemels troon,  
Straalt volk bij volk in d' ogen;  
Terwijl 't het blind gezicht  
Van 't heidendom verlicht,  
En Isrel zal verhogen.

### Gebed om de opening van het Woord

### Schriftlezingen:

#### 1<sup>e</sup> lezing 1 Koningen: 17: 17-24

17 En het geschiedde na deze dingen, dat de zoon dezer vrouw, der waardin van het huis, krank werd; en zijn krankheid werd zeer sterk, totdat geen adem in hem overgebleven was.  
18 En zij zeide tot Elia: Wat heb ik met u te doen, gij man Gods? Zijt gij bij mij ingekomen, om mijn ongerechtigheid in gedachtenis te brengen, en om mijn zoon te doden?  
19 En hij zeide tot haar: Geef mij uw zoon. En hij nam hem van haar schoot, en droeg hem boven in de opperzaal, waar hij zelf woonde, en hij leide hem neder op zijn bed.  
20 En hij riep den HEERE aan, en zeide: HEERE, mijn God, hebt Gij dan ook deze weduwe, bij dewelke ik herberge, zo kwalijk gedaan, dat Gij haar zoon gedood hebt?  
21 En hij mat zich driemaal uit over dat kind, en riep den HEERE aan, en zeide: HEERE, mijn God, laat toch de ziel van dit kind in hem wederkomen.  
22 En de HEERE verhoorde de stem van Elia; en de ziel van het kind kwam weder in hem, dat het weder levend werd.  
23 En Elia nam het kind, en bracht het af van de opperzaal in het huis, en gaf het aan zijn moeder; en Elia zeide: Zie, uw zoon leeft.  
24 Toen zeide die vrouw tot Elia: Nu weet ik, dat gij een man Gods zijt, en dat het woord des HEEREN in uw mond waarheid is.

#### 2<sup>e</sup> lezing Lukas 7: 11-17

11 En het geschiedde op den volgenden dag, dat Hij ging naar een stad, genaamd Nain, en met Hem gingen velen van Zijn discipelen, en een grote schare.  
12 En als Hij de poort der stad genaakte, zie daar, een dode werd uitgedragen, die een eniggeboren zoon zijner moeder was, en zij was weduwe en een grote schare van de stad was met haar.  
13 En de Heere, haar ziende, werd innerlijk met ontferming over haar bewogen, en zeide tot haar: Ween niet.  
14 En Hij ging toe, en raakte de baar aan; (de dragers nu stonden stil) en Hij zeide: Jongeling, Ik zeg u, sta op!  
15 En de dode zat overeind, en begon te spreken. En Hij gaf hem aan zijn moeder.  
16 En vreze beving hen allen, en zij verheerlijkten God, zeggende: Een groot Profeet is onder ons opgestaan, en God heeft Zijn volk bezocht.  
17 En dit gerucht van Hem ging uit in geheel Judea, en in al het omliggende land.

Zingen Psalm 131: 1, 2, 3 en 4

1 Mijn hart verheft zich niet, o Heer',  
Mijn ogen zijn niet hoog; 'k verkeer,  
Ik wandel niet in 't geen te groot,  
Te vreemd is voor Uw gunstgenoot.

2 Heb ik mijn ziel niet stil gezet,  
En mij verloochend naar Uw wet,  
Gelijk het pas gespeende kind  
Zich stil bij zijne moeder vind?

3 Mijn ziel, die naar den vrede haakt,  
En 't morrend ongenoegen wraakt,  
Is in mij als een kind gespeend,  
En heeft zich met Uw wil vereend.

4 Dat Isrel op den Heer' vertrouw';  
Zijn hoop op Gods ontferming bouw',  
En stil berust' in Zijn beleid,  
Van nu tot in all' eeuwigheid.

Verkondiging

Zingen Psalm 30: 3 en 4

3 Psalmzingt, Gods gunstgenoten, geeft,  
Geeft lof den Heer', die eeuwig leeft:  
Zijn vlekkeloze heiligheid  
Zij ter gedachtenis verbreid.  
Een ogenblik moog' ons doen beven,  
Zijn gunst verduurt een eeuwig leven.

4 Perst eens de bittere tegenspoed  
Des avonds het benauwd gemoed,  
Tot naar gejammer en geklag,

Nauw rijst des morgens vroeg de dag,  
Of God verleent, in plaats van lijden,  
Weer stof tot juichen en verblijden.

Dankgebed

Inzameling van de gaven

Zingen Psalm 89: 4

4 God is op 't hoogst geducht in Zijner heilgen raad'  
En vreeslijk boven 't heir, dat om Zijn rijkstroon staat.  
Wie is als Gij, o Heer', o God der legerscharen,  
Wie is aan U gelijk? Wie kan U evenaren ?  
Grootmachtig zijt G' ,o Heer', ja eindloos in vermogen,  
Uw onverbreekbre trouw omringt U voor elks ogen.

Zegen